

[Agerschou]

liggøres en undersøgelse, der viser, at 38.000 familier umiddelbart vil blive ramt af varighedsbegrænsningen. Det svarer nøje til de beregninger, der er kommet fra folk rundt omkring, der arbejder praktisk med tingene, men det er helt i uoverensstemmelse med det tal, der opgives af socialministeren. Han bliver ved med at sige 25.000. Efter SFs vurdering vil ca. 50.000 familier i løbet af 1983 blive ramt. Ifølge undersøgelsen i Aktuelt vil antallet af kontanthjælpsmodtagere, der skal leve på et eksistensminimum svarende til varig hjælp, altså stige med 390 pct. umiddelbart fra 1981 til 1982.

For det andet: hvem er det, man rammer? Af socialforskningsinstituttets rapport »Nederst ved bordet« fremgår det af en tabel på side 82, at af familier med moderen i den fødedygtige alder, dvs. fra ca. 20 år til ca. 39 år, får i gennemsnit tre familier med børn kontanthjælp for hver én familie uden børn. For gruppen enlige kvinder får fem enlige mødre bistandshjælp for hver enlig kvinde uden børn. Der er altså i høj grad tale om, at det er familier med børn, der rammes, at det er enlige mødre, der bliver specielt ramt.

For det tredje: hvordan bliver de ramt? Her vil jeg citere fra en artikel på side 5 i Aktuelt i dag:

»For disse familier vil der simpelt hen overhovedet ikke være penge til telefon, transport, aviser og bøger, cigaretter og øl, toiletartikler, til småanskaffelser og småreparationer, til fødselsdags- og julegaver, til en kop kaffe mere end højest nødvendigt, for ikke at tale om at invitere gæster. For barnet i den familie vil en cykel for at komme til og fra skole blive en fjern drøm.«

Der er altså tale om ting, som ingen i dette folketing har tænkt sig at spare på. Tværtimod. Herinde har man sit på det tørre, men man er ansvarlig nok til at ville pålægge dem, der har mindst, at spare på disse elementære livsfornødenheder.

For det fjerde: hvorfor skal de pågældende familier rammes? Det skal de kun af én eneste grund: de er blevet arbejdsløse, og det er deres eget problem efter de borgerlige partiers opfattelse. Socialministeren er f.eks. så venlig at mene, at kontanthjælpsmodtagere i virkeligheden er smådovne. Derfor vil den blotte trussel om at blive sat ned på et fattighjælpslignende beløb få de pågældende ud af starthullerne, så de lynhurtigt finder sig et

arbejde. Det er altså de borgerlige partiers mening om disse mennesker. De er arbejdsløse, det er deres egen skyld, de skal straffes. Det er de nøgterne kendsgerninger om den lov, folketinget vedtog for ca. 10 dage siden, og som skal træde i kraft den 1. januar.

Det skal ikke glemmes, at det er de radikale, der bærer hovedansvaret for, at denne dybt reaktionære lov kunne vedtages. Det var de andre borgerlige partier, der kom med initiativet, men det var de radikale, der blev årsag til, at den kunne føres ud i livet. De radikale er altså med i felttoget mod de mennesker, der er kommet i klemme på grund af den økonomiske krise. Det er de radikale, der har været med til at sikre, at en stor gruppe familier nu ender i en glemt krog, hvor ingen bekymrer sig om, hvad der sker dem. De er allernederst i pyramiden og kan jages økonomisk året rundt. Det er de radikale åbenbart villige til at levere stemmer til hver gang.

Henning Rasmussen (S):

Indenrigsministeren foreslår i et ændringsforslag, at bevillingen til alkohol- og narkotikarådet og dets arbejde opføres uændret i finansåret 1983. Samtidig skriver ministeren følgende i bemærkningerne:

»Forslaget om permanent at videreføre 2 stillinger som fuldmægtig/sekretær (AC), 3 stillinger som videnskabelige medarbejdere (AC) og 2 stillinger som kontorfunktionærer (HK) gøres midlertidigt til udløb pr. 31. marts 1984.«

Den bemærkning har vi ikke indtil nu reageret på, og det har vi bl.a. ikke gjort ud fra den betragtning, at ministeren i sin oversigt over det fremtidige personale arbejder med stort set uændret personalenormering. Men vi er blevet opmærksomme på i de seneste dage, at blandt mange af de mennesker, der deltager i alkohol- og narkotikarbejdet, er der skabt betydelig usikkerhed og betydelig tvivl med hensyn til, hvad ministerens bemærkninger betyder. Det er blevet nævnt over for os, at det jo ikke er en ansættelsesform, der opfordrer dygtige medarbejdere til at forblive eller nye dygtige medarbejdere til at søge, og at det i det hele taget har skabt en ubehagelig tvivl om, hvorvidt det er hensigten helhjertet at føre det arbejde videre, der sker dér, i den forbedrede og forstærkede